

Sfântul Proroc Ilie

Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

Cristesti1.mmb.ro

taranudanielkonstantin@gmail.com

facebook.com/Parohia „Sf. Ilie” Cristești Botoșani

Localitatea Cristești, județul Botoșani

18 Octombrie 2020

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 32 † ANUL II

DUMINICA A DOUĂZECEA DUPĂ CINCIZECIME

Și a zis: Tinere, ție îți zic, scoală-te. Și s-a ridicat mortul și a început să vorbească, și l-a dat mamei lui. Și frică i-a cuprins pe toți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Prooroc mare s-a ridicat între noi și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său. (Luca VII, 15-16).

Domnul vede o mamă îndurerată pentru moartea fiului și se milostivește de ea; altă dată, a fost chemat la o nuntă și a luat parte la bucuria casnică. Prin asta a arătat că a lua parte la bucuriile și întristările lumești obișnuite nu e un lucru potrivnic duhului Său. Așa fac și creștinii adevărați, evlavioși, care își petrec viața cu frică de Dumnezeu. Totuși, ei fac deosebire între felurile rânduiei lumești. Fiindcă în ele s-au strecurat multe lucruri în care Dumnezeu nu poate să binevoiască. Sunt unele obiceiuri născute din patimi și născocite spre îndestularea lor; altele sunt hrănite doar de deșertăciune. Cel care are duhul lui Hristos știe să aleagă binele de rău: de cel dintâi se ține, pe celălalt îl leapădă. De cel ce face asta cu frică de Dumnezeu niciodată nu se înstrăinează ceilalți, fiindcă chiar dacă el se poartă altfel decât ei, o face în duhul iubirii și pogorământului față de neputințele fraților săi. Numai duhul râvnii lipsite de măsură obișnuiește să scoată ochii oamenilor, pricinuind neînțelegeri și rupturi. Acest duh nu poate nicicum să se abțină de la dăscăli și muștrări, în vreme ce omul cu duh creștinesc adevărat se îngrijește doar cum să se orânduiască creștinește pe sine și pe ai săi, socotind că nu îi e îngăduit să se amestece în treburile altora și zicându-și: „Cine m-a pus pe mine judecător?”. Prin această blândețe el îi face pe toți să îl iubească și le insuflă respect față de rânduielele pe care le ține, în vreme ce acela care vrea să-i dăscălească pe toți se face neiubit și aduce defăimare asupra bunelor rânduiei pe care le ține. În astfel de împrejurări este nevoie de smerenie, de smerenie creștinească. Această smerenie este izvorul înțelepciunii creștinești, care știe să se poarte cum trebuie în toate împrejurările.

SINAXAR OCTOMBRIE ZIVĂ

Sfântul Mucenic Marin cel Bătrân († 303-305) – A fost originar din orașul Anazarab (Cilicia – Asia Mică) și a pătimit pentru Mântuitorul Iisus Hristos în timpul persecuției împăratului Dioclețian, din porunca guvernatorului Lysias, cel ce a ucis și pe Sfinții doctori fără de arginți, Cosma și Damian. După ce a fost supus supliciilor și îndemnat să apostazieze de la dreapta credință, Sfântul Mucenic Marin cel Bătrân a suferit în cele din urmă moarte martirică.

Cele trei stări prin care putem fi bineplăcuți lui Dumnezeu

Există trei stări prin care suntem bineplăcuți lui Dumnezeu: **1.)** Temându-ne de Iad și urmând poruncile Sale. În acest caz suntem ca niște sclavi. **2.)** Făcând poruncile Sale pentru a primi răsplata vieții veșnice sau a păcii. În acest caz suntem ca un muncitor. **3.)** Încercând să facem voia lui Dumnezeu din dragoste pentru El. În acest caz suntem fii al lui Dumnezeu. Căci atunci când un fiu împlinește o vârstă matură, el îndeplinește voința tatălui său nu pentru că îi este frică să fie pedepsit, nu pentru că vrea să primească plată de la el, ci pentru că-l iubește pe tatăl său și acordă o atenție deosebită totdeauna întru a iubi și respecta pe tatăl său, convins că tot ceea ce deține tatăl său îi aparține. O astfel de persoană devine demnă de a auzi următoarele cuvinte: „De aceea nu mai ești un slujitor, ci un fiu; și dacă ești un fiu, atunci ești moștenitorul lui Dumnezeu prin Hristos” (Galateni 4: 7). Deci această persoană nu se mai teme de Dumnezeu (cu frica începătoare, desigur) așa cum am spus deja, ci îl iubește pe Dumnezeu, așa cum Sfântul Antonie a spus: „Nu mă mai tem de Dumnezeu, ci Îl iubesc”. Deci, cred că acesta trebuie să se apropie de Cuvântul lui Dumnezeu și Mântuitorul, nu indus de teama pedepsei și nu în așteptarea unui fel de recompensă, ci în primul rând de dragul binelui în sine. Aceștia vor sta de-a dreapta în locul cel sfânt. Bazat pe Sfântul Vasile cel Mare, Avva Dorothei de Gaza, Sfântul Clement Alexandriei. (<https://ro.asceticexperience.com/2019/08/26/cele-trei-stari-prin-care-putem-fi-bineplacuti-lui-dumnezeu/>).

Dar Domnul, ca un Dumnezeu, cunoscând gândurile lui, nu a urât pe

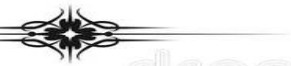
Fariseii puși la lucru de El (căci cum ar fi făcut-o, fiind prin fire buni?), ci prin iubirea față de ei, bătea pe cel ce lucra prin ei, iar pe cei purtați de el nu înceta să-i sfătuiască, să-i mustre, să-i osândească, să-i plângă ca pe unii ce puteau să nu se lase purtați de el, dar răbdau de bunăvoie să fie purtați din pricina nepăsării. Blestemat de ei se purta cu îndelunga răbdare, pătimind se arăta îngăduitor și le arăta toate faptele iubirii. Iar pe cel ce lucra prin ei îl bătea cu iubirea de oameni față de cei purtați de el. O, minunat război! În loc de ură, arată iubirea și răpune pe tatăl răutății prin bunătate. În acest scop, răbdând atâtea rele de la ei, sau mai adevărat vorbind pentru ei, s-a străduit până la moarte în chip omenesc pentru porunca iubirii și, dobândind biruința deplină împotriva diavolului, a primit cununa învierii pentru noi. Astfel noul Adam a înnoit pe cel vechi. Aceasta este ceea ce zice dumnezeiescul Apostol: «Aceasta să o cugetați întru voi, ceea ce în Hristos Iisus...» ș.am.d. (n.r. Filipeni 2, 5: "Gândul acesta să fie în voi care era și în Hristos Iisus").

† BIBLIA †

Să luăm aminte! Să citim Sfânta Scriptură!

În fiecare zi este bine să citim Cuvântul lui Dumnezeu. Săptămâna aceasta citim din Evanghelia de la **Matei** capitolele **24-30**. Câte un capitol seara, în fiecare zi. Din Psaltire în fiecare zi câte o **Catismă**. Vineri seara se adaugă **Paraclisul Maicii Domnului**.

Explicarea Dumnezeieștii Liturghii

Această învățătură despre Sfânta Treime, Ființa neapropiată, neîmpărțită, Însușirile ipostatice ale Persoanelor l-a preocupat zi și noapte pe egumenul unei mănăstiri. Într-o seară cu cerul înstelat și senin, obosit de studiu, râvnă și căutare, a ieșit din mănăstire să se plimbe, bucurându-se de liniștea nopții și zicând rugăciunea: "Doamne Iisuse Hristoase miluiește-mă pe mine păcătosul"! Mergând așa, s-a îndepărtat de mănăstire și, după aproximativ o jumătate de oră, a întâlnit o stână de oi. „Ce ciudat! Și-a zis în sinea lui, avem lângă mănăstire o stână de oi și eu nu știam"! A luat aminte și la ciobanul stânii care făcea ceva curios: ridică mâna către cer arătând aici și →

acolo, iar după aceea se apleca și scrijilea ceva pe pământ. Făcea aceasta de suficient timp și egumenul, curios, s-a apropiat și l-a întrebat:

- Omule al lui Dumnezeu, ce faci aici, noaptea?

- Părinte, eu număr stelele și scriu pe pământ câte am numărat. După aceea, ridic iar mâna, număr și iar scriu, iar la sfârșit fac adunarea.

- Măi omule binecuvântat, vrei să numeri stelele!? Dar sunt miliarde și miliarde, poți să reușești tu aceasta?

- Dar adevărurile lui Dumnezeu pe care tu le măsoari și le cauți pot fi măsurate? Le poate mintea ta cuprinde, părinte?

Și îndată ciobanul și stâna au dispărut din fața lui. Smerit și cu capul plecat, egumenul s-a întors la mănăstire zicând: Bine mi-a făcut! Bine mi-a făcut ...!

Adevărurile divine nu se studiază, ci se descoperă cu rațiunea curată și luminată: „Întru curățenia și smerenia inimii”. Iar dacă voim Să interpretăm un text al Sfintei Scripturi să alergăm la Părinții Bisericii și nu ne vom rătăci, așa cum fac ereticii de orice natură. Al treilea element al acestei formule este faptul că laudăm, binecuvântăm și preamărim cu toate puterile noastre Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, adică ne arătăm admirația și iubirea noastră pentru Împărăția Treimii divine. În această Împărăție vom trăi Veșnic și fără ea nu putem viețui pe pământ. Nu este Împărăția conducătorilor lumești care au putere, bogăție, bani, cunoștințe, înțelepciune lumească, stăpânire prin forță, ci una ce cuprinde lumea întreagă, materială și spirituală, precum pe toți credincioșii creștini, care se află pe pământ și-n cer și alcătuiesc Biserica. Vorbim în primul rând, despre Împărăția lui Dumnezeu în lumea materială, adică de toate creaturile văzute care sunt în cer, pe pământ și în mare, de la universul stelar până la organismul cel mai mic. Apoi despre Împărăția lui Dumnezeu în lumea spirituală a tuturor puterilor îngerești. Un părinte cândva, auzind îngerii cântând în timpul Sfintei Liturghii, n-a rezistat și a leșinat - Într-adevar, psalmodia cerească nu se ascultă cu urechi omenești. iar dacă da, o facem doar atât cât rezistăm, ca să nu murim, (va urma).